

๙ ๘ ๒๙๘ / ๓

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นาย

สถานที่ตำรวจ นครสงคราม ๕๖๕๗ เขตนครเขมร ๗๖๖๖ กรุงเทพฯ

เจริญ คิมรางวัล

วันที่ ๐๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕ ๐๘

เป็น พยาน

พ.ล.อ.ท. ๑๐๖ ๖๕๐๖ ๖๕๐๖ ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

๐๖๖๖ ๐๖๖๖๖๖๖๖ ผู้ต้องหา

คู่หน้า

ท.ค.อ.อรุณ เนตรบุตร

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายเจริญ คิมรางวัล อายุ ๔๓ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบ็ดหมักหรือมีบ้านหนึ่งหรือมีบ้านนาอยู่ ให้ลงตามประเภทรับ)

ประวัติ

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๕ ตำบล หัวหมาก

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ชอยกองขุนทดถิ่นไทย ชื่อกำนัน -

อำเภอ บางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายกำมุด ชื่อมารดา นางนอย

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคดี ไม่เกี่ยวข้อง

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าไ้กล่าวตามความจริงดังต่อไปนี้

ข้าเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ เป็นเวลานาน ๑๑ ปีเศษ ขณะนี้ข้าก็ยังเป็น
อาจารย์สอนอยู่ เก็บรับมีเงินเดือนอยู่ที่ค่าตอบแทน อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง และได้มา
เรียนหนังสือที่โรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๖ จบชั้นมัธยมปีที่ ๔ แล้วก็เข้า
เรียนในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์คณะนิติศาสตร์ สำเร็จปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ เมื่อ ปี
พ.ศ. ๒๕๐๐ หลังจากนั้นข้ารับราชการ เป็นทหารม้าอยู่ที่จังหวัดสระบุรี อยู่ประมาณปีครึ่ง
แล้วได้เดินทางไปศึกษาชั้นปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา เรียนอยู่ ๓ ปีจึงได้กลับมารับราชการ
เป็นอาจารย์ประจำในคณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ข้าได้ลา
ออกไปเป็นผู้ช่วยนายการวิทยาลัยกรุงเทพฯ ตั้งตั้งอยู่ที่ถั่วฝักยาว ไท พระโขนง จนกระทั่งปัจจุบัน
ในระหว่างที่เป็นอาจารย์อยู่ที่วิทยาลัยกรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้าได้ไปศึกษาที่ชั้นปริญญา

เอกที่สหรัฐอเมริกาอีก ๑ ปี เมื่อสำเร็จชั้นปริญญาเอกแล้วเข้ารับราชการเป็นข้าตีโป้ในกรุงเทพฯ และ
ไทย และเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยเกษตร

กันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้าได้เข้ารับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสมัชชาวิทยุวิทยุแห่งชาติที่ข้าได้
ทำงานเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่วิทยาลัยเกษตรอีกทางหนึ่งเหมือนเดิม ข้าเป็นสมาชิกสมัชชาวิทยุ
แห่งชาติที่กรุงเทพฯ ๑ ปี สมาชิกภาพของสมัชชาวิทยุวิทยุแห่งชาติที่กรุงเทพฯ ไปเพื่อภาระการ
จิตสภาผู้แทนราษฎร ตามระบบประชาธิปไตยและไต่ถามการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ.
๒๕๐๘ ข้าได้สมัครรับเลือกตั้งที่กรุงเทพฯ เขตยานนาวา ในนามของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งต่อมา
รัฐบาลยุบสภาและให้มีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นใหม่เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๐๘ ข้า
ได้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตยานนาวา ในนามของพรรคประชาธิปัตย์
เดิมและข้าได้เข้ารับการ เลือกตั้ง เป็นผู้แทนราษฎร ของกรุงเทพฯ เขตยานนาวา เมื่อประมาณเดือน
พฤษภาคม ๒๕๐๘ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และต่อมาเมื่อ
พฤษภาคม ๒๕๐๘ ข้าได้เข้ารับการ แต่งตั้ง เป็นเลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

หลังจากที่พระ ะภิกษุอุณนมได้เดินทางเข้ามากรุงเทพฯ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๘

ข้าได้สังเกตเห็นว่าศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยและอาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนกรมตำรวจ
อาสาสมัคร เคลื่อนไหวในทางต่อต้านการ กลับมาของพระ ะภิกษุอุณนมและได้ทำหนังสือยื่นต่อ
รัฐมนตรีหลายครั้งจนข้าจำไม่ได้ว่าครั้ง มีสาร ะสำคัญในข้อเรียกร้องของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา
ขอเดี๋ยวคือให้รัฐบาลจัดการนำพระ ะภิกษุอุณนมออกไปจากประเทศไทยโดยเร็ว ข้อเรียกร้องต่าง ๆ
กล่าวเมื่อส่งมาถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ข้าก็เห็นว่าเรื่อง เสนอนายกรัฐมนตรี โยบายกรัฐมนตรี สุรินทร์
นาศิขุรย์ เสียก่อนทั้งนี้เนื่องจากว่างานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาให้
มนตรีสุรินทร์ เป็นผู้สั่งการ แต่ในบางครั้งอำนาจมนตรีสุรินทร์ ไปราชการต่างจังหวัดหรือว่า
คือนายกรัฐมนตรี โยบคร่ง สำหรับในกรณีข้อเรียกร้องของไทย ะภิกษุอุณนมออกนอกประเทศไทย นั้น เมื่อ
ได้เสนอไปยังรัฐมนตรีสุรินทร์ไปแล้ว รัฐมนตรีสุรินทร์ก็ได้เสนอให้นายกรัฐมนตรี พยายาม
เอง ข้อเรียกร้องของไทย ะภิกษุอุณนมออกนอกประเทศไทย เมื่อนายกรัฐมนตรี พยายามไม่ได้จึง
เพราะปัญหา เรื่องนี้ข้าได้ประชุมในที่คณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ได้มีมติให้ทาง
ออกนอกประเทศไทยแล้ว ก็มีปัญหา เด็ดเดี่ยวจะให้ออกไทยวิธีใดเท่านั้นซึ่งรัฐบาลกำลังทำ
เป็นการ อยู่

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๐๘ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ซึ่งเป็นวันเสาร์ ขณะข้า
ทำงานอยู่ที่วิทยาลัยเกษตรได้ทราบจากวิทยุของ เจ้าพนักงานท่าอากาศยานกรุงเทพว่าที่
กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยจะไปพบนายกรัฐมนตรี ที่บ้านซอยเอกมัย เมื่อทราบถึงนั้นข้าจึงได้
รีบตรงไปยังบ้านนายกรัฐมนตรี ที่ซอย เอกมัยพบนายกรัฐมนตรี อยู่ที่บ้านแห่งนั้นที่
กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยยังไม่ถึง ข้าได้เข้าไปหาหรือ เรื่องที่
รัฐมนตรี ท่านนายกได้กล่าวกับข้าว่า เราจะมาพบทำไม ข้าก็บอกว่า เขา
พบ ค่อมมาสักพักหนึ่งคิวแทนของศูนย์กลางซึ่งมีนายสุธรรม แสดง
คนพากันมาถึงบ้านนายก นายกาดีให้เขาไปพบที่ห้องรับแขกนายสุธรรม แสดง
ของการ ดำเนินการ เรื่องที่ข้าได้ยื่นข้อเรียกร้องของไทย ะภิกษุอุณนมออกนอกประเทศไทย

ใบคำให้การ นายเจริญ คันทองค์ แผนที่ ๒

นายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้ทราบว่า ได้ตั้งคณะกรรมการไปเจรจาเพื่อโทษ ๒ ภัยของนอกประเทศตาม
 มติของรัฐมนตรีแล้ว แต่ขอโทษของนอกก็ยังไม่ไป นายสุธรรมมาได้อาณาภิรมย์ว่า จะใช้มาตรการทาง
 กฎหมายโทษ ๒ ภัยของนอกไปนอกประเทศหรือไม่ นายกาดำแจ้งว่า ไม่ผิดกฎหมายโทษ ๒ ภัยของนอก
 ประเทศใด นอกจากนั้นนายสุธรรมมาได้ทักถามนายกาดำถึง เรื่องพนักงานไฟฟ้า ๒ คนที่ถูกฆ่าและฆาต
 ที่จังหวัดนครปฐมว่า เจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการไปแล้วเพียงใด นายกาดำบอกว่า ได้สั่งการให้ตำรวจ
 ดำเนินการสืบสวนไปแล้ว นายสุธรรมมา แสดงอุปนิสัยกับนายกรัฐมนตรีว่า เกรงว่าตำรวจดำเนินการของ
 เจ้าพนักงานตำรวจจะเป็นมั่วสุมเพราะทราบว่า มีคนเคยถูกฆาตกรรมในลักษณะเช่นนี้ ๒ คน ตำรวจ
 นครปฐมก็ยังไม่จับตัวไม่ได้ และเขาเชื่อว่า ตำรวจนครปฐมมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วยจึงอยากได้
 ทหารวิไลตำรวจหน่วยอื่น เช่น ตำรวจกองปราบไปดำเนินการสืบสวนสอบสวนแทน นายกรัฐมนตรีบอกว่า ไม่
 รัฐบาลให้หรือไม่จะต้องถามอธิบดีกรมตำรวจก่อน แต่ถึงอย่างไรก็รับรองว่าจะให้ความเป็นธรรมและให้
 ถูกต้องตามกฎหมาย นายสุธรรมมาทักถามนายกาดำว่า นายกาดำอยู่ประจำมาครั้งชั่วโมงก็ลาออกไป และก่อนจะกลับ
 นายสุธรรมมาได้พูดเป็นนัยว่า รัฐบาลไม่เอาจริง เขาจึงในการโทษ ๒ ภัยของนอกออกไป เขาจะชุมนุมประ
 ท้วงแต่ก็ไม่โดยขอว่าจะชุมนุมที่ใด หลังจากนายสุธรรมมาทักถามไปสักครึ่งชั่วโมงก็หนีไปหาที่อื่นต่าง
 ประมาณ ๒๐ คนให้ขอเข้าสัมภาษณ์นายกรัฐมนตรีและได้บอกกับนายกาดำว่า เขาได้พบกับนายสุธรรมมา แสดง
 ปฐมก่อนที่จะมาขอสัมภาษณ์ครั้งนี้ นายสุธรรมมาได้แจ้งแก่นักข่าวหนังสือพิมพ์ว่า เขาไม่พอใจในการดำเนิน
 การของรัฐบาลในครั้งนี้และจะชุมนุมประท้วงที่สนามหลวงในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๘ นายกรัฐมนตรีตอบ
 ว่า เรามีสิทธิที่จะชุมนุมกันโดยตามกฎหมายถ้าหากได้ชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ข้าพเจ้าได้สั่งการสืบ
 ภาวการณ์นายกวนกร ทั้งหนังสือพิมพ์กลับไปแล้ว ข้าพเจ้าก็กลับ หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้ไม่ได้อีกต่อไปเกี่ยวกับตัวแทน
 ของบรรดาศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยอีกต่อไป จนกระทั่งถึงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๘ ซึ่งเป็น
 วันจันทร์ ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานอยู่ที่ทำเนียบรัฐบาลเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ตัวแทนของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา
 แห่งประเทศไทยคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบว่า เป็นใครคนใดไม่ได้อาณาภิรมย์ นายสุธรรมมา แสดงอุปนิสัยกับข้าพเจ้า
 บอกว่าจะขอเข้าพบนายกรัฐมนตรีจะใดหรือไม่ ข้าพเจ้าจึงคิดว่า จะมาพบเรื่องอะไร พวกนั้นได้ตอบว่า
 ขอให้สั่งการให้ตำรวจให้ความคุ้มครองในการที่เราจะชุมนุมอภิปรายที่ท้องสนามหลวงเวลา ๑๕.๐๐ น.
 ของวันนั้น ข้าพเจ้าก็ตอบว่า ไม่ควรไปขอให้สั่งก็ได้เพราะตำรวจเราต้องให้ความคุ้มครองอยู่แล้วตามหน้าที่
 เพราะในครั้งก่อนที่ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาเมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๐๘ ตำรวจได้ให้ความคุ้มครองอยู่แล้วก็ไม่เห็น
 มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ในครั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ให้ความคุ้มครองอีกเช่นกัน นอกจากนั้นข้าพเจ้าได้เตือน
 ผู้ที่พูดโทรศัพท์กับข้าพเจ้าว่า การชุมนุมนั้นขอให้ชุมนุมโดยสงบโดยปราศจากอาวุธและอย่าได้ทำร้ายคนอื่นเขา
 แล้วข้าพเจ้าก็วางสาย หลังจากนั้นประมาณครึ่งชั่วโมงตัวแทนศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาก็ได้มาที่ทำงาน
 เพื่อขอพบนายกรัฐมนตรีแต่ตำรวจที่รักษาการที่ประตูหน้าทำเนียบไม่ยอมให้เข้าและได้มาถามว่าจะให้ทำ
 อย่างไร ข้าพเจ้าก็บอกว่าอย่าให้มาพบนายกาดำไปพบอธิบดีกรมตำรวจจัดการ พอเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ออกไป
 บอกตัวแทนศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาไม่ยอมกลับไปและเป็นเช่นนี้จะขอพบนายกรัฐมนตรีไม่ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็กลับมายก
 อีก เมื่อเห็นว่าศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาไม่ยอมกลับข้าพเจ้าจึงได้ไปหารือกับรัฐมนตรีสุรินทร์และข้าพเจ้าได้ประหารภคินรัฐ

๑,
๑,

๑,
๑,

มนตรีสุรินทร์ว่า จะให้พวกศูนย์กลางนิสิตาเข้าพบเลียบหน้าจะดีไหม เรื่องจะได้เสร็จกันไป รัฐมนตรี
 สุรินทร์ ก็ตกลงให้เข้าพบหน้าตัวแทนศูนย์กลางนิสิตาเข้ามา ในทำเนียบรัฐบาลแล้วนำเจ้าพระยามนตรีสุรินทร์
 มาศศิษฐ์ ตัวแทนของศูนย์กลางนิสิตาก็ได้ยื่นหนังสือที่มีถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีสุรินทร์ ซึ่งมีข้อความ
 สำคัญว่า ขอให้พิจารณาให้ความคุ้มครองต่อการชุมนุมของเขาและขอให้ติดตั้งไฟฟ้านำแสงสว่างเหมือน
 ครั้งก่อนๆ รัฐมนตรีสุรินทร์ถามว่าทำไมของติดตั้งไฟฟ้านำแสงสว่าง ตัวแทนศูนย์กลางนิสิตาก็ตอบว่า สถานที่
 ใดสว่างไม่มีใครมาทำ ^{มองว่า} รัฐมนตรีสุรินทร์ ^{มองว่า} ไม่ของสั่งคำสั่งว่า ไปให้ความคุ้มครองก็ได้
 เพราะคำสั่งจะคงทำตามหน้าที่ ^{หรือแล้ว} ตัวแทนนิสิตาก็ขอให้ตั้งเพื่อความมั่นใจ รัฐมนตรีสุรินทร์ ก็บอกว่า
 ให้นำเรื่อง เสนอนายกรัฐมนตรีต่อไป เพราะขณะนั้นนายกฯไม่อยู่ เมื่อรัฐมนตรีสุรินทร์รับหนังสือไปแล้ว
 ทางตัวแทนศูนย์กลางก็กลับไป ในวันนั้นข้าทำงานอยู่ในทำเนียบอยู่จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น.
 ข้าพร อมกวยรัฐมนตรีสุรินทร์ ก็ออกจากทำเนียบเพื่อจะไปทำงานเลี้ยง เนื่องในวันชาติของประเทศ
 เกาหลีที่โรงแรมดุสิตธานี แต่ก่อนจะไปที่โรงแรมดุสิตธานีก็พากันนั่งรถไปที่สนามหลวง เพื่อดูเหตุการณ์
 ว่า การชุมนุมเปิดอภิปรายของศูนย์กลางนิสิตาเป็นอย่างไร เมื่อไปถึง ~~สนามหลวง~~ ได้เห็นครึ่งเวทีอภิปราย
 ที่สนามหลวงค่านักเห็นก็มีประชาชนถึงประมาณ ๒๐๐๐ คนแต่ข้าก็ไม่ไปเพราะกลัวการอภิปรายเพียงแค
 ขันรถผ่านแล้วก็ตรงไปยังโรงแรมดุสิตธานี เสร็จจากงานเลี้ยงแล้วข้าก็ไปบ้านของข้ากลับบ้านพร อม
 กวยรัฐมนตรีสุรินทร์ และก็ไม่ได้อะไรไปทำการชุมนุมที่สนามหลวงและวิทยาสัยธรรมศาสตร์อีก ในวันที่ ๕
 ตุลาคม ๒๕๐๕ ข้าก็ไปทำงานที่ทำเนียบรัฐบาลตามปกติ และในวันที่ ๖ มีการประชุมคณะรัฐมนตรี
 ข้าไม่ได้อะไรไปประชุมด้วยลงนั่งทำงานในห้องทำงานของข้าจนถึงเวลา ๑๗.๐๐ น. ข้ากับรัฐมนตรีสุ
 รินทร์ ก็พากันออกจากทำเนียบไปในพิธีเปิดงานพิธี ^{คือเปิดถนนสาม} ใต้ซึ่งจะนำพิธีเปิดในเวลา ๑๘.๐๐ น.
^{พร} ^{เกิด} ^{เมื่อ} / ข้าอยู่กับรัฐมนตรีสุรินทร์ อยู่รวมในงานนั้นจนกระทั่งเวลา ๑๘.๓๐ น. ก็พากันกลับไปที่
^{บ้าน} ^{ข้า} ^{กับ} ^{รัฐมนตรี} ^{สุรินทร์} โดยต่างคนต่างแยกทางกัน ระหว่างเดินทางกลับบ้านข้าได้ไปหาอาหาร เบียร์
 ประทานจนถึงเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. ข้าได้ทราบข่าวทางวิทยุของตำรวจคลื่นปฐมวันแจ้งว่านายก
 รัฐมนตรีออกจากบ้าน แต่ไม่ทราบว่าไปที่ใด ข้ารู้สึกแปลกใจเพราะความปกตินายกรัฐมนตรีไม่ค่อย
 ออกจากบ้านในเวลากลางคืน ข้าจึงได้ขับรถตรงไปยังบ้านนายกรัฐมนตรี เพื่อจะฟังข่าวว่ามีอะไร เกิด
 ขึ้นหรือไม่ เมื่อไปถึงบ้านนายกรัฐมนตรีแล้วได้พบท่านผู้หญิงอุสนา ปราโมช และนายอำมาตย์ สุวรรณศิริ
 เลขาธิการรัฐมนตรีมหาดไทย นายวิจิตร ^{บุ} ยืนนาน เลขาธิการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นางพรหมพิลา
 วิชโรบล สส.กรุงเทพมหานคร ขณะที่อยู่ที่บ้านนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีผู้ที่อยู่ในบ้านบอกว่านายกรัฐมนตรี
 ไปออกโทรทัศน์เพื่อแถลงการณ์ถึงมาตรการที่จะให้เจ้าพนักงานตำรวจดำเนินการ กับผู้แสดงละคร อันเป็น
 การ ขู่มั่นสมเค็จพระ โอรสาธิราช ซึ่งการแสดงละคร ขู่มั่นสมเค็จพระ โอรสาธิราชนี้ข้าไม่ได้อ่าน
 เรื่องมาก่อน ถึงแม้ว่าข้าได้เห็นภาพที่ลงในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ที่บ้านนายกรัฐมนตรีนั้นเองซึ่งเป็น
 รูปภาพบุคคลคล้ายกับสมเค็จพระ โอรสาธิราชถูกแขวนคอซึ่งแสดง โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 เมื่อเห็นภาพแล้วข้ารู้สึกตกใจและได้ปรึกษากับบรรดาญาติที่อยู่ในบ้านนายกรัฐมนตรี ที่ใดกล่าวมาแล้ว
 ว่า ควรจะหาอย่างไรที่จริงจะได้อะไร ^{หรือแล้ว} ระหว่างที่หาวิธีกันอยู่นั้นนายกรัฐมนตรี
 ซึ่งได้ออกโทรทัศน์เสร็จแล้วได้กลับมาถึงบ้านเป็นเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. โดยมีนายตำรวจ สัตติพิณ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มาด้วย ส่วนรัฐมนตรีสุรินทร์ ไม่ได้อะไรมาที่บ้านนายกรัฐมนตรี ด้านนายก
 รัฐมนตรีได้หาวิธีกับพวกข้าจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ ๐๐.๐๐ น. ของวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๕ จึงได้
 แยกย้ายกันกลับบ้าน ในระหว่างที่หาวิธีกันอยู่นั้นส่วนมากข้ามีความเห็นว่าจะแจ้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

๑
๑

๑
๑

๑

ใบต่อคำให้การ นายเจริญ คินวงศ์ วันที่ ๑

ภรรยาใหม่และญาติ ช่างดาบ ช่างรบด ทหาร เวื่อ และ ทหารอากาศ พร้อมทั้งอภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ว่า
 ควรจะทำอย่างไร จึงจะได้อำนาจพระอำนาจมิตถาคงโดยเร็วที่สุดก่อนสว่างไถจึงดี เพราะถ้าหาก
 ช่างกว่านั้นก็จะมีความวุ่นวายเกิดขึ้นในบ้านเมือง เพราะหลังจากวิญญานเกาะแล้วรู้สึกว่ามีพระชนมโศก
 ฐนกลางนิสิตาที่แสดงตน เสนอตน นายกรัฐมนตรีได้แจ้งกับพวกข้าว่า เรื่องนี้โดยปริยายกับ พล.ต.ท.
 ขุนพล โสธะชาละแล้ว เมื่อเวลาประมาณ ๑๒.๐๐ น. พล.ต.ท. ขุนพลเอกว่าการบุกเข้าไปจับตัวใน
 เวลากลางคืน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน เสนอตน
 เสนอตน ถึง พล.ต.ท. ขุนพลเอกจะได้อำนาจกับ นาย ป่วย อึ้งภากรณ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 ในสังกัดกรมตำรวจและญาติของมาไท เมื่อ นายกรัฐมนตรีมีความเห็น เสนอตน เสนอตน เสนอตน
 ในที่นั้นก็ไม่ได้อำนาจประการใด.

๑

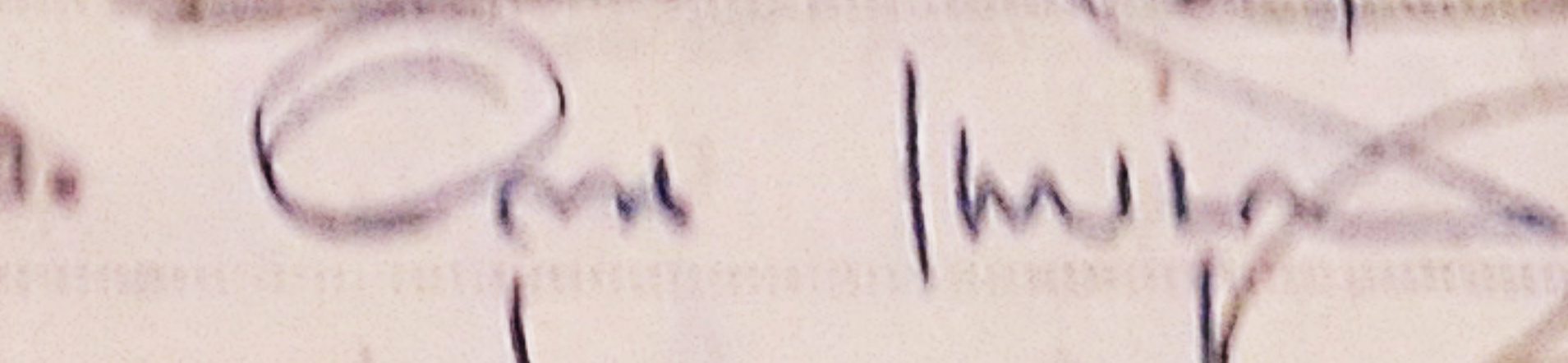

ครั้นวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๑๑ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ขณะทำงานอยู่กับที่บ้านของข้าได้
 มีตัวแทนของศูนย์กลางนิสิตาได้โทรศัพท์มาหาข้าบอกว่า จะขอเจ้าพระยา นายกรัฐมนตรี ข้าถามว่าจะเจ้าพระ
 เรื่องอะไร ตัวแทนศูนย์กลางนิสิตาได้ตอบที่แจ้ง เรื่องที่หนึ่งคือพิมพ์ลงข่าวว่าศูนย์กลางนิสิตาแสดงตน ฐนที่
 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ข้าถามว่าทำไมถึงได้แสดงอย่างนั้นและไม่มีใครที่จะให้ข้อดีให้ได้ -

๑

ข้าได้ตอบว่า ข้าไม่ได้แสดงอย่างนั้นแต่ถูกพิมพ์คือพิมพ์ลงภาพบิดเบือน ข้าก็ตอบไปว่าไม่ทราบ
 ว่าเจ้าพระยา นายกรัฐมนตรีได้พิมพ์ ข้าได้ตอบว่า ข้าไม่ได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์
 อย่างมาก ข้าจะมีเจ้าพระยา นายกรัฐมนตรี ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์
 หมกแล้ว ข้าได้พิมพ์ว่าข้าจะลงคิดข้อใดแล้วข้าได้วางสายแล้วแล้วข้าได้เปิดวิทยุข่าว ว่าดั้นประวัตรวัน เพื่อ
 หวังเหตุการณ์ ก็ได้ทราบข่าวที่รายงานทางวิทยุว่า ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีการชิงอาวุธปืนติด
 มาเรียบร้อย ข้าได้พิมพ์ว่าไม่มีใครมาจับ เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ข้าจึงได้โทรศัพท์ไปหานายกรัฐ
 มंत्री เพื่อเรียนให้ทราบว่าศูนย์กลางนิสิตาจะเจ้าพระยา นายกรัฐมนตรี ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์
 ข้าไม่ทราบ บกขจึงได้วางสายแล้วพจน โสธะชาละได้ไปถึงอภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ และ โสธะชาละทางโทรศัพท์
 กับอภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ว่า ตัวแทนศูนย์กลางนิสิตาพร้อมทั้งผู้แสดงตน จะขอเจ้าพระยา นายกรัฐมนตรี ซึ่งข้าเห็น
 ว่าจะเป็นการดีที่จะให้ตัวผู้แสดงตนโดยง่าย พล.ต.ท. ศรีสุภ มหินทร เทพ อภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ ว่าบอกได้ว่า
 หารีอกกับ พล.ต.ท. ขุนพล โสธะชาละ รองอภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ เพราะโดยขณะเรื่องนี้เป็นผู้ดำเนินการแล้ว
 และว่า พล.ต.ท. ขุนพลเอกกำลังอยู่กับอภิมภิกษุ มหาวงศาจารย์ อยู่แล้วในเช้า ข้าได้พิมพ์ พล.ต.ท. ขุนพล
 ได้แจ้งให้ พล.ต.ท. ขุนพลเอกทราบเรื่องที่ศูนย์กลางนิสิตาจะขอพบกับ นายกรัฐมนตรี พล.ต.ท. ขุนพล
 ก็บอกว่าเป็นเหมือนกันและว่าจะให้ทำอย่างไร ข้าได้พิมพ์ว่าขอให้ส่งข่าว ขุนพล เกรียงไกร ขุนพล
 ขุนพลกลางนิสิตาที่ส่งข่าว กับผู้แสดงตนไปประตุคามท่าพระ ระฆังตรี พล.ต.ท. ขุนพลเอกจะสั่งให้ พล.ต.ท.
 สิริชัย เจริญเจริญ สุว.ณ. พระสงคราม กับ พล.ต.ท. วิเชียร แล้วเหตุ ขณ.น. เป็นคนไม่รับ -
 ข้าได้พิมพ์ว่าข้าได้เปิดวิทยุข่าว ว่าดั้นประวัตรวัน อีกหนึ่งตัวแทนศูนย์กลางนิสิตาได้โทรศัพท์มาหาข้า
 บอกว่าข้าและข้าได้พิมพ์ว่าข้าจะขอพบกับ นายกรัฐมนตรี ข้าได้พิมพ์ ข้าได้พิมพ์
 ได้ พล.ต.ท. สิริชัย เจริญเจริญ สุว.ณ. พระสงคราม ไปรับแล้ว ข้าได้พิมพ์ว่าข้าได้พิมพ์

ว่ามาถึงแล้วจึง ข้าตามว่าทำไมถึงมีรับชดเชย ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าไม่รับชดเชยบ้างไรบ้าง ว่ากำลังเป็น
 เป็นเรามาและให้ข้าถึงเสียงในทางโทรศัพท์ ข้าบอกได้ว่าเสียงเป็นเหมือนกันยกไม่รู้ว่าใครเป็น
 เพราะข้าฟังวิทยุว่า ว่ารับรายงานว่า ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปิงฮาวเป็นออกมาได้สารว่า ผู้ที่ถูก
 นั้นก็บอกได้ว่าไม่จริง ข้าก็ว่าไม่ผู้จะเชื่อใคร เพราะข้าไม่เห็น คิวแทนศูนย์กลางนิสิตาโดยออกให้ข้า
 คิดต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้ไปเครื่องขยายเสียงปร ภาศให้หยุดปิง เขาจะโคกออกมาได้ ข้าก็
 บอกว่าข้าจะสองคิดต่อกับตำรวจ แล้วข้าก็วางสายแล้วหมุนโทรศัพท์ที่พูด พล.ต.ท.ชุมพลาแก้วโค
 เล่าถึงเหตุการณ์ตามที่ได้ทราบมาทางโทรศัพท์ให้ พล.ต.ท.ชุมพลาแก้ว พล.ต.ท.ชุมพลาออกกับข้า
 ว่าข้าว่าไม่ได้อิง มีแค่ปิงมาจากข้างในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ข้าก็บอกให้ทราบว่าข้างฝ่ายข้าง
 ก็ว่าไม่ได้อิงขอให้ท่านพิจารณา ข้าได้ถามถึงเจ้าพนักงานตำรวจที่จะไปรับคิวแทนศูนย์กลางนิสิตา
 กับผู้แสดงละครว่าส่งไปรับแล้วหรือยัง พล.ต.ท.ชุมพลาบอกว่าส่งไม่ถึงสถานเพราะเป็นเกล้าแล้ว แล้ว
 ข้าก็วางยูโทรศัพท์แล้วรีบไปถึงบ้านนายกรัฐมนตรี ถึงบ้านนายถาวรเวลาประมาณ ๑๗.๕๐ น.พบนายถ
 ราษฎร์ที่บ้านกำลังคุยอยู่กับ พล.ต.อ.ศรีสุธา อธิบดีกรมตำรวจกับนายพิเชษฐ สันตวงมาศ รองเลขา
 ราชการนายกรัฐมนตรี ข้าได้ถามนายถาวรว่า จะกล่าวอย่างไรต่อไป นายกรัฐมนตรีบอกว่าจะไม่
 ยอมให้คิวแทนศูนย์กลางนิสิตามาคุยเพราะกลัวว่าถาวรจะไปแล้วและเป็นที่สองเจ้าพนักงานตำรวจ
 คุยไป ข้าได้พูดกับอธิบดีกรมตำรวจว่า เมื่อจับตัวได้แล้วให้รีบออกข่าวทางวิทยุโดยเร็ว เพื่อให้เหตุ
 การณ์คลี่คลายโดยเร็ว...หลังจากนั้นนายถาวรก็ออกจากบ้านไปทำเนียบนายกรัฐมนตรี เมื่อเวลาประมาณ
 ๑๘.๕๐ น. ข้าได้ถามนายถาวรไปว่า ข้าได้บอกนางงานของข้าที่ห้องของข้า ส่วนนายถาวรขึ้น
 ไปทำงานที่ห้องชั้น ๔ ไม่ได้ติดต่อกับข้าอีกจึงไม่ทราบว่านายถาวรได้ส่งสารอย่างไรกัน เหตุการณ์
 นี้เกิดขึ้นที่... ครัวในเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. มีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๓ คนเป็นชายได้
 มาพบข้าแล้ว เมื่อก่อนได้ให้ฟังว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกมาข้างนอกไม่ได้มีปร ราชชน
 ที่อยู่ข้างนอกได้หรือไม่ดูที่นักศึกษาชายไปสองคนแล้วขอให้เจ้าพนักงานตำรวจคุ้มครองชีวิตของนักศึกษา
 โดยเจ้าพนักงานตำรวจจะจับดูไปถ้าเป็นคดีปร ภาศได้ก็ดูแล้วแต่ ข้าก็ว่าดีเหมือนกันแล้วขอคิดดู
 ก่อนว่าจะทำอย่างไรดี ผู้ศึกษาอาจารย์ทั้งสองก็กลับไป ข้าก็บอกจากห้องข้างใจจะไปพบนายถาวรหรือ
 ราษฎรที่สั่งการ ได้... แต่พอออกจากห้องก็พบอธิบดีกรมตำรวจว่ากำลังจะไปที่สิงคโปร์ ข้าจึงได้
 บรรณถึงความปร ภาศของอาจารย์สองคนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้รับทราบ อธิบดีกรมตำรวจ
 รับคำสั่งแล้วแยกทางกับข้า ข้าคุยถึงเหตุการณ์ที่ข้าได้บอกผู้จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๘.๓๐ น.
 ข้าก็คิดถึงบ้านของข้าและพอลังคอมกลางคืนก็ทราบว่าทางโทรศัพท์น่าจะปฏิบัติ ปกการ ปกคร องแผ่นดิน
 ได้ปร ภาศมีข้อหาการปกคร อง ส่วนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ทราบข่าวทางวิทยุว่า
 ได้ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวได้เป็นจำนวนมาก เป็บ ๗/๗/๕๔/ความจริง.

ตามให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ)		พยาน
(") พล.ต.ท.		สอบสวน
(") พล.ต.อ.		สอบสวน
(") พล.ต.ท.		สอบสวน-พิมพ์ . อาน.